

Dopisi.

Iz Hrvaškega. — Deželni zbor je začasno prestal, dokler poslanstvo naše, ki ima izvršiti veliki „Magjarorszag“, se ne povrne iz Pešta. Magjari po pregovoru talijanskem, da „med jedjó raste apetit“, vsaki dan segajo dalje; svoje lastne vojske (armade) ne bodo več iz rok izpustili, in še celó svoje „ordne“ hočejo imeti! Ni čuda, da vse to že celó dunajski stari „Pressi“ preseda in da je jela zdaj cviliti, da, če se Magjarom preveč dovoli, bode konec Avstriji. Zato pa staro dunajsko teto neusmiljeno obira „Szazadunk“, časnik peštanski, ki piše v duhu Deakove stranke in se celó ponaša s tem, da Magjari „pokopljejo Avstrijo, ktera je svojim narodom spodjedla korenine življenja.“ Prežalostno je res, da se ni že sprva videlo, kamo peljá magjarizem, in da utegne prepozno biti zdaj, s čemur bi se bila lani še lahko zaprečila nevarnost! In s kako silo se je pri nas delalo na to, da se je stvaril deželni zbor naš tak, kakoršen je sedaj! Naj omenim na priliko le volitve deželnega poslanca v Sisku. Nasproti rodoljubu in skušenemu deželnemu zastopniku Vončini je ondi zmogel neki ranocelnik in brivec, kterege Hrvaška ne pozná — in kako? Vončina je imel 90 glasov samostojnih volilcev, — nasprotnik njegov 29 glasov uradniških, 5 pandurskih in 63 tacih, ki še pravice niso imeli voliti! Šiščanje so se pritožili zoper to volitev pri deželnem zboru, in kaj je storil zbor? — „ad acta“ je brez pretresa položil pritožbo. Zeló taka je bila tudi na družih mestih — in to je sedaj naš „zemaljski sabor“ — da Bog pomagaj! — Veselo novico smo izvedeli ravnokar, da se namesti latinske kmalu utegne vpeljati staroslovanska liturgija v cerkvi. Preuzvišenemu škofu Strossmajeru je nedavno došel ukaz, naj sestavi odbor izvedencev za izdanje staroslovanskih liturgičnih knjig, kakor so še dandanas navadne v Senjski škofii in so bile nekda po vsej trojedni kraljevini.

Iz Celja. (Po naključbi zakasnjeno.) Kakor njene ljube sestrice drugod, tako obhajala je tudi naša čitalnica spomin rojstnega dneva očeta slovenskih pevcev Valentina Vodnika. V ta namen snidla se je lepa množica tukajšnjih in vnanjih domorodkinj in domorodcev temveč, ker je bila osnovana za ta večer tudi kazališčina igra „Zakonska sol.“ Najprej je stopil na oder g. S. ter v krasnem govoru omenil Vodnikovih zaslug za naše slovstvo. Potem se je pričela igra. Videli smo v čitalničnem kazališču našem že marsikako izvrstno igro. Al kdor je videl in slišal ta večer v „Zakonski soli“ iskreno domorodkinjo gospó Kapus-ovo, reči mora, da igrala je, kakor je unidan Nemec pri lutomerski besedi rekel „gottvoll.“ Da je g. Jeretin, duša našemu kazališču, se skušenega mojstra popolnoma skazal, ni nam treba še le praviti; saj vsak našinec vé, da je on za to kot nalašč stvarjen. Stari „stric“ g. Škoflek pa je zopet pokazal, da je vsegdar popolnoma na svojem mestu, naj mu šaljiva zadača je dolga ali kratka. Po igri je, kakor že ne more drugače biti, mladina nekoliko porajala. — Tako obhajali smo spomin možá, ki je deloval za naš mili narod že pred blizo 100 leti — in skor bi bili pozabili za nekoliko trenutkov, da nam je osoda morda še grenkejša kakor je bila o Vodnikovih časih, in da nam oni stari protivniki tudi danes enako ali pa še tužnejšo dobo namenujejo, kakor so jo imeli naši očaki. Al bolje biti mora skoro, ako „Bog dá i srieća junačka“!

Iz Celovca. Tukajšnji nemški časnik „Carinthia“, kateri obdeljuje zemljopisno, zgodovinsko, lepo- in natoroznanstveno polje izhaja vprihodnje po sklepu občnega zbora koroške zgodovinske družbe z dostavkom „Ka-

tholische Blätter aus Kärnten“, vredovan po gospodu Andreji Einšpieler-u.

Črnomelj 21. sveč. J. K. — Imamo jo národno čitalnico! C. k. deželna vlada je potrdila pravila njene z dopisom od 30. prosenca t. l. in 13. dne t. m. se je volil odbor. Izvoljeni so gosp. dr. Drag. Breznik, odvetnik, za predsednika, gosp. France Vrančič, farni administrator, za podpredsednika, gosp. Janez Gruden, c. kr. davkarski asistent, za tajnika, gosp. Lavoslav Perše, trgovec, za blagajnika, gospodje: dr. Janez Pestotnik, c. k. okrajni zdravnik, Janez Skubec in Janez Kolbezen, posestnika, za odbornike. Novi odbor je odločil precej veselico na 16. dne t. m. sopet v dvorani g. M. Sladoviča. Snidlo se je ta večer v lepo okinčani dvorani, v kateri sta se v zelenji videla grba črnomaljski in metliški, do 400 oseb, domačih in vnanjih. Gospod predsednik dr. Breznik prijazno pozdravlja nazoče o imenu narodne čitalnice, napoveduje veliko slovesnost čitalnično 3. maja t. l. in konečno nazdravi Njih Veličanstvo cesarju in narodni čitalnici črnomaljski, kar pričujoči odzdravljajo z navdušenimi živio-klici. Potem so se domače pesmice vrstile s tombolo, in konec „besedi“ bil je ples. Jako nas je razveselil prihod visokocenjene gospé Kuraltove, gospé predsednikove, gospodov, gospá in gospodičin iz Metlike, Gradaca, Krupe in iz Hrvaškega. Omeniti pa moram še posebno obče znanega in spoštovanega Jožefa Hrela, posestnika iz Jelševnika, kateri 72 let star se je dal za uda naše čitalnice vpisati, in se je kot beli Kranjec udeležil današnje veselice v narodni svoji obleki. Ne moremo popisati, kako veseli smo bili vrlega starčka, s katerim sta tudi gosp. grof Chorinski in gosp. Logarjeva veliko po domače kramljala. — Tako smo položili vesel temelj narodni naši čitalnici, iz ktere se najdjamo lepih zabav in koristnega poduka. Živila!

Iz Postojne 20. sveč. — Drobna je sicer stvarca, ki jo „Novicam“ izročujem, vendar mislim, da utegne kakega bralca mikati. Nate tedaj pesmico, s katero ponočni naši čuvaji zdaj v trgu ure pojó. Imamo namreč od novega leta stanovitne čuvaje ponoči, katerih poprej ni bilo. Tako-le se glasí, kakor jim jo je spisal Radoslav. Morebiti jo porabijo tudi drugotni čuvaji:

Ob devetih.

Ura je devet odbila,
Noč je temna nastopila,
Ura toraj spomni nas,
Da počitka zdaj je čas!

Ob polnoči.

Ura je dvanajst odbila,
Ljudem slabim zagrozila:
Ne lažit' po noč' okrog!
Dal v počitek jo je Bog.

Ob desetih.

Ura je deset odbila,
Naj krčmarjem bi znanila:
Ni več vinca zdaj točit',
Hišne duri zaklenit'!

Ob eni.

Ura ena je odbila,
Ta pa mene je spomnila:
Da zaspati še ne smem,
Ker za varha sem ljudem.

Ob enajstih.

Ura je enajst odbila,
Naj bi glasno vas učila:
Ugasnite vsaki žar!
Ogenj hud je gospodar.

Ob dveh.

Ura dve je zdaj odbila,
Mi tovarša pridobila,
Že petelin je zapel
Svojo pesem tud' vesel.

Ob treh.

Ura tri je zdaj odbila,
Me dolžnosti je rešila.
Kviško! — jutro je že zdaj,
Spavat ide vaš čuvaj.

Iz Narina v košanski fari 20. sveč. V. — Drage „Novice“! da tudi od naših krajev kaj malega izveste, pošljem vam sledeče vrstice. Pri nas, hvala Bogu! bila je še precej dobra letina lani. Al kaj pomaga, ker imamo toliko revežev, ki nimajo zemljišča in nobene druge reči, da bi si potrebni živež pridobili, zunaj kar si z rokami revno zaslužijo; pa saj ga ni ne najmanj-

šega zaslužka! Sliši se, da bodo neki začeli delati železnico od St. Petra na Reko; potem bi si vendar še kdo kakošen krajcar zaslužil. Če pa ne bo nobenega zaslužka, Bog se usmili ubogih ljudi! — Naj omenim tudi to, da naše duše še zmiraj koprnijo po narodnih pravicah — kajti še zmiraj dobivamo iz cesarskih pisarnic vse spise in liste v nemškem nerazumljivem nam jeziku. Čakamo in čakamo že dolgo, — ma! žalibog nič še nismo dočakali! Podoba je, da bomo čakali do sodnjega dne. Vendar tiho! saj imamo §. 19. na — papirji in nove ministre na — Dunaji.

Iz vipavske doline 23. sveč. — Z velikim veseljem smo ravnokar izvedeli, da je pravica vendarle zmogla: ministerstvo nauka in bogočastja je po dogovoru s c. k. deželnim predsedništvom in knezoškofijskim ordinarijatom našim prečastitega našega dekana gosp. Jurija Grabrijana zopet postavilo za okrajnega nadzornika ljudskih šol, katero opravilstvo se mu je bilo ob tistem času vzelo, ko je vsled grdi denunciacij učitelj Kapun pod Bachovo vlado ob službo v Vipavi prišel po enakem načinu, kakor so pozneje tudi na Hrvaškem pod Rauchom mnogim učiteljem službe jemali. Sedaj se je gosp. dekanu zopet izročilo šolsko nadzorništvo in to, kakor slišimo, s prav častnim pismom, v katerem c. kr. deželna vlada in knezoškofijski ordinarijat z odkritosrčno besedo priznavate skušeno lojalnost gospoda dekana, njegovo večletno žrtovanje na prid šolski in velike zasluge njegove o šolskih zadevah. Kakor je moža, katerega je presvitli cesar sam poslal in to posebno za šolske zasluge njegove s častnim redom, britko žalilo, da se je njegovim besedam o Kapunovi pravdi manj verjelo kakor nesramnim denunciacijam in se je vsled tega tudi njemu šolsko nadzorništvo vzelo, tako ga more zdaj gotovo tolažiti to, da je resnica predrila megla natolcevanja in da je pravica spet stopila na svoje mesto. In o tem se raduje vsak rodoljub po vsej naši vipavski dolini, želeč, da bi visokospoštovani gospod še mnogo mnogo let na čelu stal našim šolam!

Iz Podbrezij nad Kranjem 20. sveč. F. Kl. *) — 6. dne t. m. je šel mlinar J. Štr. od tod z moko v Celovec. Na vrhu Ljubelja ga sreča berač, ki ga v bogajme prosi; mlinar mu dá 2 krajcarja. Al berač ni bil s tem zadovoljen. Ko na mlinarjev dom pride, gré v hišo in ženi se težko sapo pripoveduje, kakošna nesreča se je pripetila njenemu možu, rekši, da, ko je na uni strani zaviral, se mu ketina odtrga, da pride pod voz, ki mu nogo stare itd.; naročil mi je, da hitro hitro po njega greste; zdaj pri Mehorju leži. Vsa družina se je te nesreče silno prestrašila; žena pa gré v veliki žalosti po gospodarja. Kaki dve uri od doma sreča popotnike ter jih praša, ali oni kaj vedó od te nesreče? Začudljivo jej odgovoré, da so bili danes ž njim v Celovcu vkupaj, kjer je popolnoma zdrav moko prodajal. Gospodinja se vesela pa srdita na berača nazaj vrne. Berač je gospodinja nalagal, da je dobil jesti in 3 desetice. Ta grdoba je iz Trohinj domá; povem ga, da svet pozná to sleparsko beraško mavho.

Iz Ljubljane. (Iz deželnega odbora.) V dveh sejah je prevdarjal odbor osnovo nove postave za ribštvo, katero mu je c. kr. deželna vlada izročila v prevdarek, predno pride v obravnavo deželnega zbora. Podlaga o osnovi te postave je vladi bila osnova ribške postave v Salzburgu in na Českem, katero so pretresale vse c. k. okrajne gosposke, ljubljanski magistrat in kranjska kmetijska družba, in sedaj tudi deželni odbor.

— V imenu magistratovem se je te dni oklicalo naznanilo, da je zapisnik volilcev za letošnjo

volitev mestnih odbornikov gotov in da čas za pritožbe (reklamacije) mestjanom, ki v tem zapisniku niso v pravo vrsto postavljeni ali so morebiti celó izpuščeni, je odločen do 28. dne t. m. Skupščina magistratna pa je v poslednji svoji seji našla, da važni ta zapisnik, ki je bil vselej magistratnemu pravoznanstvenemu svetovalcu v sestavo izročen, se je letos izročil kancelistu Hudobivniku in je na prvi pogled že kazal mnogih pomot; zato je volila odsek iz treh odbornikov in za referenta magistratnega svetovalca Gutmana, da pregledajo zapisnik in poročajo potem magistratni skupščini. Tudi obrok reklamacij le za 8 dni je bil prekratek spoznan in podaljšan še za 8 dni čez 28. svečana. Tudi na Dunaji je ravno zdaj razpisan čas reklamacij na 14 dni. Ne vemo, čemu je letos v Ljubljani taka sila? Ker bode izvoljeni magistratni odbor v 3 dneh dovršil svojo nalogo, naj potem nihče, kdor ima pravico voliti, ne zanemarija poti na magistrat, da pogleda v zapisnik: ali je notri in na pravem mestu, ker pozneje ne velja nikakoršna pritožba več in volilec nima za letos pravice volitve.

— Prihodnjo nedeljo dopoldne ob 11. uri ima društvo za denarno pripomoč obrtnikom in rokodelcem svoj letni zbor v mestni dvorani. Vodstvo tega društva, katero se po pravici more ponašati s tem, da je že mnogim obrtnikom in rokodelcem, ki so bili v denarni stiski, brez dolzih potov in za male obresti pomagalo iz zadrege, vabi svoje ude v ta zbor, čegar program obsega vsled družbinih pravil 7 točk.

— „Svet se meša“! Tako pravi zdaj vsak, *) komur so znani sklepi mestnega odbora od 6. dne t. m. o dr. Costovi zadevi, pa je bral 10 dni potem „protest“, ki ga je trinajst odbornikov **) poslalo ministru dr. Giskri, v katerem trdijo, da pismo podžupanovo, s katerim je dr. Orel c. k. deželni vladi predložil odborovo sporočilo in zborove sklepe, je napačno, češ, da zbor ni sklenil tega, da se ima dr. Costi zopet izročiti županovanje. Da je v gori omenjenih sklepov, ki se vpirajo na odborovo sporočilo, šlo za to, da se mestu povrne popolna avtonomija, katero je izgubila s tem, da se je mestu vzel župan in vsa opravila se izročila cesarskemu komisarju, to je vedel vsak, kogar strast ni še toliko zbegala, da pod popolno avtonomijo se ne more nič družega razumeti, kakor to, da odstopi cesarski komisar, župan pa, ki ga je zbor izvolil, nastopi spet svojo službo. Odbornik Dežman, v zboru 6. dne t. m. edini nasprotnik zborovim sklepom, je živo čutil „die Tragweite“ odborovega predloga v besedah: „die volle Autonomie“, saj sporočilo odborovo našteva vse, kar se je mestu vzelo avtonomije, in odločno zahteva, „da se po zboru izvoljeni predstojnik zopet postavi v svoje opravilstvo“; — za to in samo za to se je ustavljal odborovim predlogom, ker kot znan „Verfassungstreuer“ se vendar ni mogel ustavljati samipovrnitvi občinske avtonomije?! Čeravno se ne ponašamo s tem, da umemo jezik nemški dobro, smo se vendar v 3. normalki to učili, da „selbstgewählt“ ni „selbstzuwählenden“, in da mora vendar kdo biti, ki ga je zbor že izvolil: ta pa je bil lani dr. Costa. Britka ta sporočilna beseda in ž njo zvezani odborov predlog in sklep zborov razsrdil je tedaj odbornika Dežmana tako, da obé dunajski „Pressi“ in „Triesterica“ so brž tretji dan potem grozovite levite brale „dvanajsterici“, ki je v zboru glasovala za popolno avtonomijo, ktere bistvo je „Wiedereinsetzung

*) To nam potrjujejo tudi pisma iz dežele.

Vred.

**) Ti protestanti po „Laib. Ztg.“ so: Deschmann, Malitsch, dr. Pfefferer, dr. pl. Kaltenegger, dr. Recher, dr. Suppantšitsch, dr. Supan, Stedry, Mahr, dr. Schöppel, Terpin, Seunig in Bürger.

*) Prosimo.

Vred.

des selbstgewählten Vorstandes.“ In kaj je bil nasledek teh levit? — Gori omenjeni „protest.“ — Dolžnost je bila podžupanova, da je ta protest „trinajsterice“ ministru razjasnil. V njegovih rokah je zdaj razsodba. Naj se zgodi kar koli hoče, večina mestnega zbora bode pod popolno avtonomijo nepremakljivo to razumela, kar je razumela v seji 6. dne t. m. in kar je razumel ves svet, in to je, da dr. Costa nastopi županovanje. Pričakovati je pa tudi, da se vresničijo besede ministrove, ki jih je izustil pri neki priliki rekoč: „es wisse jetzt in Oesterreich Jedermann, dass ihm sein Recht werde.“ Dopisun v „Pressi“ je sicer črnil, naj se razpusti mestni zbor. Mi pa mislimo, da kaj tacega ministerstvo ne bode storilo in da praviloma tudi ne more storiti, zakaj, če bi vlada vselej razpuščala zbore, v katerih se manjšina ne podvrže sklepom večine, kakor mora biti v parlamentarnem življenji, tedaj bi razpuščanja ne bilo ne konca ne kraja. Ako postane jutri manjšina, kar je danes večina, utegne ta rogoviliti kakor una in naposled ne bi bilo družega pomočka, kakor tega, da ne bi bilo — nobenega zbora ali pa — dva, ki delata vsak po svoje!

— Te dni smo v roko dobili najnovejše, jako zanimljivo delo našega slavnega jezikoslovca gosp. dr. Fr. viteza pl. Miklošiča: „die slavischen monatsnamen.“ V prihodnjem listu kaj več o tem učenem spisu.

— Vse kaže na to, da nocojšna veselica (pustnega tvorka) v maškarah, ki je napravi pevski zbor v čitalnični dvorani, bode zvonec nosila nad vsemi pustnimi zabavami. Čez 500 vstopnic se je oddalo.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Iz Dunaja. — 18. dne t. m. je imela gospodska zbornica po zbornih praznikih spet prvo sejo, v kateri se jej je novo ministerstvo predstavilo. V to sejo je prišlo tudi 8 nadvojvod, katerih dosihmal ves čas ni bilo v zbornici. Zbornica je v sledečih sejah brez daljih razgovorov sprejela nekoliko postav, ki so jej došle iz zbornice poslancev. — Zbornici poslancev je ministerstvo unidan predložilo tudi izredne (nenavadne) stroške za armado letošnjega leta, ktere skupaj znašajo 31 milijonov 686.000 gold. s tem pristavkom, naj se 22 milijonov in 180.200 gld. vzame med stroške negerskih, 9 milijonov in 505.800 gold. pa ogerskih dežel. — Odsek, ki prevdarja vojaške stroške, nasvetuje mnoge premembe o vojaškem gospodarstvu in posebno to, naj se oskrbnitvo mnogih reči dá v roke civilnih uradnj. — Delegacija državnega zbora je zbrisala nekoliko vojaških stroškov, še več pa jih je izbrisala ogerska delegacija. — Odseki državnega zbora pa tudi obojnih delegacij pridno delajo. Čas o tem kaj več povedati pa pride še le tedaj, kadar njih nasveti pridejo v občne zbore.

— Državni zbor pripravlja postavo, po kateri sme vsak in kjer koli advokat (dohtar za pravde) biti, kdor je izkazal sposobnost za to. Dozdaj je bilo v vsakem mestu le neko število advokatov, več pa ne.

— Zanimivalo bo naše bralce, ako jim kaj povemo, kaj se je 17. dne t. m. godilo v seji državne delegacije, v kateri je šlo za to, koliko denarja naj se to leto vladi dovoli za skrivne stroške in pa za plačo poročnikov, ki jih ima vlada pri vnanjih vladah. Duhovni tirolski poslanec Greuter je vladi in nemškemu „liberalcem“ v obraz povedal marsiktero resnico. — Za skrivne stroške (to je, za skrivno policijo, za podporo časnikov in pisateljev, ki za vlado pišejo, in Bog vedi, za kaj še vse) zahteva državni kancelar in minister vnanjih oprav pol milijona in

50.000 gold. Poslanec Greuter vpraša, po katerem š. ima delegacija pravico, vès ta denar dovoliti ministerstvu vnanjih zadev, ker bi drugi naši ministri tudi utegnili kaj zahtevati iz skrivnega zaklada. Minister dr. Berger odgovori, da je deželno ministerstvo že toliko samostojno, da si od državne vlade ne bode dalo kratiti svojih pravic, ter določno izpové, da ne bode zahtevalo nikakoršnega skrivnega zaklada. Poslanec Schmerling ne verjame tega, da tudi še kako drugo ministerstvo ne bode potrebovalo skrivnega zaklada, kajti sploh je znano, da brez teh ne more biti skrivna policija, ktere bode morda treba na Dunaji in v Peštu. Mogoče, da se bode plačevala od državne vlade; če je pa temu tako, gotovo ima Greuter prav, ko je rekel, da ta delegacija ne more sklepati o teh stroških. Državni kancelar Beust pravi, da je Bergerjev odgovor razkadil vsak dvom, in da ima državno ministerstvo vnanjih zadev zlasti o sedanjih časih nalogo in dolžnost, s policijo in s časniki odvrčati nevarnost, ktera državi žuga od zunaj. — Na to se je privolilo zahtevanih 550.000 gold. za skrivne stroške. — Po tem je prišla na vrsto obravnava o stroških za diplomatske zadeve, to je, plača poročnikov ali poslancev pri tujih vladah. Dr. Rechbauer nasvetuje, naj se razpusti poslanstvo v Španiji, Portugaliji, Švici in Belgiji, morda tudi v Švediji, Holandiji, Saksoniji in Virtembergu. Baron Beust mu nasprotuje ter dokazuje potrebo poslancev tudi v teh deželah. Dr. Rechbauer-jev je bil zavržen. — Za poslansko službo v Rimu je odsek predlagal za 1868. l. 37.200 gld. Knez Jablanovski zahteva, naj se sprejmejo ti stroški po ministerskem prevdarku, namreč 54.600 gold. Dr. Gros pa nasproti predlaga, naj se popolnoma opusti poslanstvo v Rimu in njegova opravila naj oskrbuje ali poseben opravnik ali pa poslanstvo v Firenci. Poslanec Skene podpira odsekov predlog, med drugim rekoč to-le: Tudi moja misel je ta, da moramo biti varčni tam, kjer je moč; so pa tudi okoliščine take, ki nam ne dopusté varčnim biti do zadnje meje; nikakor ne smemo pozabiti, da je večina avstrijskih državljanov katoliška; nikakor ne smemo pozabiti, da bi žalili marsiktero srce, ko bi hoteli opustiti poslanstvo v Rimu. Te misli mene silijo, ne držati se stroge varčnosti. Po Schmerlingu, ki je tudi zagovarjal odsekov predlog, poprime Greuter besedo rekoč: Če sem jaz v prvi vrsti za to, da se obdrži strošek za rimsko poslanstvo, kolikoršnega je odmerilo državno ministerstvo, vendar ne mislite, da se za to potegujem iz cerkvenih obzirov. Odkritosrčno vam povém: Sedanji čas je tak, da zastopanja in varstva katoliške cerkve ne pričakujemo več od poslanca, dà! še celó od vlad sploh ne, ampak pričakujemo ga — od ljudstva samega (nemir med poslanci). Če torej glasujem za ministerski predlog, glasujem iz drugih razlogov. Ravno kar smo slišali, da nikjer ni tolikanjega bleska manj treba, nego v Rimu, kajti „sv. oče hodi ko berač po svetu.“ Tako govoriti o poglavarji katoliške cerkve je vendar malo nedostojno. Pravijo „v Rimu sijajnega bleska ni treba“ — jaz pa rečem: Naš denarni stan je tak, da bleska ne moremo nikjer trpeti (jako dobro! na levici); kajti zastopnik države, ktera, kakor Avstrija omahuje na kraju pogubivne krize (ne, ne! na levici) — naj se niti v Parizu niti v Londonu ne razkazuje, kakor da bi vsaki Avstrijan bil milijonar! Kar pa velja od Rima, velja tu i od Pariza in Londona. Zastopniki avstrijske države so zastopniki krvavo-revne dežele. — Že prej sem povedal, da za popolno plačo ne glasujem iz cerkvenih ozirov. Naj vam pa še kaj drugega povem. Naši časi so taki, da bodo cerkvene pravice najbolj zavarovane, ako poročniku v Rimu ne